

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2020. január 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2019. október 21. napján kelt B.448/2016/86. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

a vádlott által elkövetett közbizalom elleni bűncselekményeket folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 3 (három) évre súlyosítja és a vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli. Mellőzi a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy az ítélet bevezető részéből 2018. március 12. napjának megjelölését mellőzi és a vádlott lakcímét igazoló hatósági igazolványának száma **1**.

Indokolás

- [1] A Győri Törvényszék 2019. október 21. napján kihirdetett B.448/2016/86. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a vádlottat 1 rb, a Btk. 396.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző, az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében, 7 rb, a Btk.403. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, eszerint minősülő folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében és 2 rb a Btk. 345.§-ába ütköző, eszerint minősülő hamis magánokirat felhasználásának vétségében. Ezért a bíróság - halmazati büntetésül - 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre és 3 évi gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 Ft-ban állapítja meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az összesen kiszabott 500.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész a kiszabott büntetések súlyosítása - hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása, továbbá a pénzbüntetés esetében magasabb napi tételszám megállapítása és a foglalkozástól eltiltás tartamának növelése - végett jelentett be fellebbezést.
- [3] Az ügyész a fellebbezés írásbeli indokolásában - utalva arra, hogy a szóban bejelentett fellebbezést fenntartja - rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen tárta fel a büntetéskiszabási tényezőket, de álláspontja szerint elmulasztotta a terhelt terhére róni további súlyosító körülményként azt, hogy korábban ugyanilyen, a költségvetést károsító bűncselekmény miatt ítélték el, továbbá, hogy ugyanilyen bűncselekmények miatt van folyamatban ellene büntetőeljárás, valamint nem értékelte kellő mértékben a vádlott által megvalósított legsúlyosabb bűncselekmény tárgyi súlyát. Hivatkozott arra, hogy a bíróság büntetéskiszabási hibát vétett, akkor, amikor lehetőséget látott Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazására, a kiszabott

büntetés törvénysértően enyhe, mivel a bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte a büntetéskiszabási tényezőket, a kiszabott büntetés nem szolgálja sem a speciális, sem a generális prevenció céljait.

Szerinte a jelentős időmúlást - melyet olyan nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a bíróság, amely az általa alkalmazott büntetés kiszabását eredményezte - az adott bűncselekmény esetében meghatározott elévülési idő és a bűncselekmény elkövetése óta eltelt idő viszonylatában kell vizsgálni, melyet árnyal, hogy a költségvetést károsító bűncselekmény esetében speciálisan kell megítélni az időmúlást. A büntetési tételek ismeretében álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe kellőképpen a vádlott által megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát, egyetértett ugyanakkor azzal, hogy a felderített enyhítő körülmények a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől a javára történő eltérést indokolnak. Az enyhítő körülmények alapján sérelmezte, hogy a bíróság az enyhítő szakasz alkalmazásával határozza meg a szabadságvesztés tartamát és azt, hogy a büntetés végrehajtása próbaidőre felfüggesztésre került. Utóbbi kapcsán megjegyezte, hogy nem is áll rendelkezésre olyan méltányolható személyi körülményre vonatkozó adat, amely a büntetés végrehajtásának felfüggesztését indokolná. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazandósága kapcsán arra utalt, hogy különösen indokolt hosszabb tartamú mellékbüntetés alkalmazása jelentős tárgyi súlyú, nem csak az állami költségvetést, hanem áttételesen valamennyi állampolgárt megkárosító bűncselekmények elkövetőivel szemben, így a büntetési tételkeret alsó határa és a középérték közötti, a középértékhez jobban közelítő végrehajtandó szabadságvesztés, és ezzel arányos tartamú közügyektől eltiltás kiszabását látta indokoltnak. Álláspontja szerint a bíróság a pénzbüntetés napi tételszámának meghatározásakor sem vette figyelembe az elérni kívánt célokat és nem értékelte kellő nyomatékkal az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát. A pénzbüntetés napi tételeinek számát ezért magasabb mértékben indokolt megállapítani. Mivel a foglalkozástól eltiltás büntetés a társadalom védelmén túl prevenciós célt is szolgál azzal, hogy az - adott esetben egzisztenciális hátrányt is jelentő - eltiltás kizárja annak lehetőségét, hogy az elkövető a foglalkozásával összefüggésben újabb bűncselekményt kövessen el az eltiltás ideje alatt, a kiszabott foglalkozástól eltiltás büntetés is súlyosításra szorul.

- [4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.305/2019/1-I. számú átiratában a vádlott terhére súlyosítás végett bejelentett fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta.

Hivatkozott arra, hogy a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott, a törvényszék a büntetőeljárás szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, nem történt a Be. 607. § (1) bekezdése és 608. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabálysértés.

Rámutatott, hogy a tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a vádlott bűnösségére, a vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítését azzal tartotta törvényesnek - kiegészítve ezzel az ügyészi fellebbezést, hogy a közbizalom elleni bűncselekmények rendbelisége az adójogviszonyok számához igazodóan egy rendbeli.

A büntetéskiszabási körülményeket azzal találta korrigálandónak, hogy további súlyosító körülményként értékelendő, hogy a vádlottat korábban ugyanilyen, költségvetést károsító bűncselekmény miatt már elítélték, illetve, hogy nevezett újabb terhére rótt bűncselekményeit büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

Mivel megállapítható, hogy a súlyosító körülmények nagyobb számban és nyomatékkal vannak jelen, ezért a vádlottal szemben kiszabott büntetések súlyosítását, a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztő rendelkezés mellőzése és közügyektől eltiltás kiszabása mellett érvelt.

Szükségesnek tartotta az ítélet bevezető részéből - mivel e napon nem történt érdemi tárgyalás - a 2018. március 12-i tárgyalási napra utalást mellőzni.

Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a közbizalom elleni bűncselekményeket az ítélet tábla 1. rendbelinek minősítse, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát jelentősen súlyosítsa, a szabadságvesztés végrehajtását

felfüggesztő rendelkezést mellőzze, a pénzbüntetés napi tétel számát és a foglalkozástól eltiltás tartamát súlyosbítsa, a vádlottat mellékbüntetésül közügyektől eltiltásra is ítélje, egyebekben az elsőfokú ítéletet - indokolás fentiek szerinti korrekcióját és az elsőfokú ítélet bevezető részének fentiek szerinti pontosítását követően - hagyja helyben.

- [5] A fellebbviteli nyilvános ülésen az ügyész perbeszédében az írásbeli indítványát fenntartva hangsúlyozta, hogy az ügyben a felülbírálat a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján korlátozott, a törvényszék a büntetőeljárasi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, eljárasi szabálysértés a bizonyítás során nem történt.

Álláspontja szerint a tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a vádlott bűnösségére, a vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése körében a közbizalom elleni bűncselekmények rendbeliségét vitatta csupán.

A büntetés kiszabása körében az irányadó középérték és a büntetékiszabási körülmények bemutatása körében hangsúlyozta, hogy az ügyben az időmúlás csak 7 év, mely a költségvetési csalások speciális, ezáltal hosszadalmasabb nyomozati és bírósági eljárására figyelemmel nem túl jelentős, ugyanakkor a vádlott számára is ennyi idő állt rendelkezésre ahhoz, hogy a költségvetésnek okozott kárt vagy egy részét megtérítse, ez azonban egyáltalán nem történt meg.

Amellett érvelt, hogy - mivel az átiratban kiegészíteni indítványozott büntetékiszabási körülményeket is figyelembe véve a súlyosító körülmények nagyobb nyomattal vannak jelen - az enyhítő szakasszal meghatározott törvényi minimumot meghaladó szabadságvesztés kiszabása szükséges.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a közbizalom elleni bűncselekményeket az ítélet tábla 1 rendbelinek minősítse, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát jelentősen súlyosbítsa, a vádlottat mellékbüntetésül közügyektől eltiltásra is ítélje, a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztő rendelkezést mellőzze, a pénzbüntetés napi tétel számát és a foglalkozástól eltiltás tartamát súlyosbítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

- [6] A védő perbeszédében a hamis magánokirat felhasználásának vétsége rendbeliségét illetően egyetértett a főügyész állásponttal, azonban a büntetékiszabás körében sérelmezte, hogy a fellebbviteli főügyesség a jelentős időmúlás csekélyebb enyhítő voltát azzal indokolta, hogy a költségvetési csalás speciális volta miatti elhúzódó nyomozati és bírósági bizonyítás, hiszen a NAV már 2013-ban megtette jegyzőkönyvben a megállapításait, a megállapított tényállás pedig az adóhatósági megállapítással egybecsengő.

Hivatkozott arra is, hogy ügyfele idézésre mindig megjelent, ő nem hátráltatta az eljárást, az pedig, hogy 7 cég bűnös tevékenységével kapcsolatban emelt vádat az ügyesség önmagában az eljárás terjedelmességét okozta.

Hivatkozott arra, hogy ügyfelét egészségileg megviselte az elhúzódó eljárás, a mérlegeléssel megállapított tényállás és a kedvező joghátrány volt az oka annak, hogy vádlotti és védői oldalról nem került sor fellebbezés bejelentésére.

Nem vitatva a tényállás megalapozottságát röviden utalt arra, hogy védekezésük részét képezte a kisebb vagyoni hátrányt elismerő részbeni beismerés, a védenca bizonyos cégek esetében hagyott hátra készpénzvagyont és kifejtette, hogy az okozott költségvetési hiány a minősítéshez szükséges alsó határt éppen csak meghaladja.

Felhozta, hogy a védenca terhére rótt és az ítéletben az előéleti adatok közt 3. sorszám alatt körülírt elítélés során rövidebb időmúlást is végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával honorált a bíróság.

Hangsúlyozta a vádlott idős korának, az időmúlásnak, a vádlott elkövetéskori büntetlenségének nyomattát és mindezek figyelembevételével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában védőjével egyezően nyilatkozott atekintetben, hogy az elhúzó eljárás alatt egészségi állapota megromlott, többek között az eljárás mielőbbi befejezése érdekében nem került sor részéről fellebbezés bejelentésére. A tényállás vitatását eredményező védekezését is figyelembe véve kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

- [8] A bejelentett fellebbezés tartalmára és Be.580. § (2) bekezdésében rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítélet tábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a 591. § (2) bekezdése és Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el, melynek eredményeképpen az ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezést alaposnak találta és alapos a felleviteli főügyészségnek a közbizalom elleni bűncselekmény rendbeliségére tett indítványa is.
- [9] Az ítélet tábla a korlátozott felülvizsgálat keretében vizsgálta a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányt, az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút hatályon kívül helyezési okokat, a bűnösség megállapítására és a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.
- [10] Ugyanakkor - a fellebbezés terjedelme és a Be. 580. § (2) bekezdésében írt korlátaira tekintettel - nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra, bűnösség körében tett döntésre alapította.
- [11] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan Be. 607.§ (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésben rögzített hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna és mely a felülbírálatot gátolta volna.
- [12] A Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítélet tábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült időközben fel, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is a vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.
- [13] A cselekmény minősítése túlnyomórészt megfelel a tényállásnak, a büntető anyagi jogi szabályoknak, - egyetértve viszont a fellebbezési főügyészség által írtakkal - a közbizalom elleni bűncselekmény rendbelisége tekintetében szükség volt korrekcióra az alábbiak szerint.
- [14] Az irányadó tényállás alapján a hamis magánokirat felhasználásának vétsége tekintetében a 2 rendbeli elkövetést a törvényszék a **2. Korlátolt Felelősségű Társaság 2011. év és 2012. év** tekintetében is valótlan tartalmú bevallásokat nyújtott be.
- Az irányadó bírói gyakorlat szerint a bűncselekmény rendbeliségét nem a felhasznált okiratok száma, hanem azoknak a jogviszonyoknak a száma határozza meg, amelyekben a felhasználásra sor került. Ugyanazon jogviszonyban több magánokirat egyszeri felhasználása természetes egység. Folytatólagosan elkövetett azonban a bűncselekmény, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú - ugyanazon vagy több - magánokiratot ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják, és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak (Bkv. 36.)
- Jelen esetben az egy gazdasági társaság egy adójogviszony elv érvényesül, két egymást követő adóévet érint, erre figyelemmel a 2 rb hamis magánokirat felhasználásának vétsége helyes minősítése - mivel a folytatólagos elkövetés valamennyi törvényi ismérve fennáll - folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétsége.
- [15] A büntetés kiszabásakor a bíróságnak figyelemmel kell lennie a tettarányosságra, a fokozatosságra, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, illetve a konkrét cselekmény tárgyi súlyára.
- [16] A bünteteskiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta, azt annyiban kellett korrigálni, hogy további súlyosító körülményként kellett értékelni és a büntetés kiszabásakor figyelembe venni azt, hogy a vádlott ugyancsak költségvetést károsító bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el a terhére rótt bűncselekményeket.

A fellebbviteli főügyészség azon indítványát, mely szerint súlyosító körülményként kell figyelembe venni a **vádlott** tekintetében azt, hogy korábban ugyanilyen, költségvetést károsító bűncselekmény miatt már elítélték, az ítélet tábla nem tartotta megalapozottnak, tekintettel arra, hogy jelen ügyben elbírált bűncselekmények elkövetésekor a hivatkozott költségvetést károsító bűncselekmények miatt a vádlott jogerősen még nem került elítélésre. Itt kell megjegyezni azt is, hogy az elsőfokú ítéletben megjelölt 3. pontban rögzített bűncselekmények elkövetési ideje 2008-2009. évekre esik.

- [17] A bíróságnak jelen ügyben több mint 50 millió forint vagyoni hátrányt okozó költségvetést károsító, 7 gazdasági társasághoz kötődően megvalósított gazdálkodás rendjét sértő és egy gazdasági társasághoz kapcsolódó folytatólagosan elkövetett közbizalom elleni bűncselekmény elkövetőjével szemben kellett a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kiszabnia, mely a szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.
- [18] E három elv közül az első nyilvánvaló, a terhelt terhére rótt bűncselekmények közül 1 rb 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel, 7 rb 3 évig terjedő szabadságvesztéssel míg 1 rb 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei, melyet felfelé a halmazati szabályok, lefelé a büntetés enyhítésének rendelkezései tágítanak ki és figyelemmel kell lenni az irányadó középértékre is.
- [19] A büntetés céljának szem előtt tartása törvényi megfogalmazás az jelenti, hogy a generális és a speciális prevenció együttesen látják el társadalomvédelmi feladatukat, köztük a törvény sorrendet nem állít fel.
- [20] A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó büntetés figyelemmel van a konkrét bűncselekménynek a cselekmény következményeitől - pl. vagyoni hátrány nagyságától - nagy mértékben függő társadalomra veszélyességének fokára, az elkövető előéletben rejlő társadalomra veszélyessége mértékére; azt a bűnösség fokával összefüggésben a bűncselekmény indítéka és célja is befolyásolhatják.
- [21] Az ítélet tábla álláspontja szerint a törvényszék a bűnösségi körülmények közül - fent írtak szerint - nem mindent értékelt és azok súlyát, nyomatékát is aránytalanul vette figyelembe, indokolatlanul nagy hangsúlyt adva az enyhítő körülményeknek.
- [22] Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a jelentős időmúlásra, mint enyhítő körülményre és helyesen utalt ennek kapcsán az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményére, annak is a 6. cikkére, az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire, amelyre figyelemmel volt a bíróság a bünteteskiszabása körében.

A jelentős időmúlás jelen ügyben ténykérdés, ez a vádlottnak - ahogy erre az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott - nem róható fel, az ügy jellegéből adódóan szükségszerűen sok tárgyalási napon vette fel a bizonyítást a törvényszék, a nyomozás során fel nem merült körülményeket is vizsgálódási körébe kellett vonnia.

Itt kell említést tenni a védelem perbeszédében hivatkozott megjegyzésének alaptalanságáról, mely szerint az ügyészség külön kezelve az egyes gazdasági társaságok kapcsán elkövetett gazdasági visszaéléseket elkerülhető lett volna az időmúlás. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: korábbi Btk.) 310. §-ában korábban adócsalásként megnevezett tényállást és a Btk. 310/B.§-tól a 311/A §-ig szabályozott társadalombiztosítási, egészségbiztosítási vagy nyugdíjjarulék fizetési kötelezettség megsértése törvényi tényállását a 2011. évi LXIII. tv. 2. § -a szerinti módosítást következtében a korábbi Btk. 2012. január 1. napjától költségvetési csalás néven természetes egységként szabályozta, egy cselekményként értékelve valamennyi, az állami költségvetésben vagyoni hátrányt okozó bűncselekményt.

Az elkövetési időkre, a sértett azonosságára és az egységes akaratelhatározásra figyelemmel a törvényi egység feltételei fennálltak mindkét időben hatályos anyagi jogszabály rendelkezéseinek

megfelelően, ekként a gazdasági társaságonkénti vádemelés gondolata sem eredményezhetett volna kisebb időmúlást, csupán bonyolultabb eljárást a folyamatos ügyegyesítésekre figyelemmel. A végeredmény a gyakorlatban a kötelező perújítási eljárásokkal nem változhatott volna, a vádlottnak ugyanígy 7 gazdasági társaság kapcsán kellett volna felelnie tetteiért, igaz, hogy az időmúlás ekkor még kedvezőbben alakulhatott volna a vádlott és a védelem számára.

- [23] A büntetéskiszabási körülmények figyelembevételkor nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a vádlott korábbi elítélését is figyelembe véve, 2008-2012 évekre kiterjedően, folyamatos a költségvetés megkárosító vádlotti magatartás. A védelem és a vádlott által hivatkozott azon körülmények, mely szerint vitattak valamely elkövetést illetve, hogy az érintett cégeknél maradt pénzvagyon, figyelembe venni a büntetés kiszabásánál, nem lehet. A korlátozott felülbírálat hozza magával, hogy a tényállást valónak kell elfogadni, a jogkövetkezményeket pedig ennek megfelelően kell megállapítani.
- [24] A büntetéskiszabás körében utalni kell arra is, hogy a vádlott - ugyancsak az időmúlásból kiindulva - még nem volt idős korú a terhére rótt bűncselekmények elkövetésekor, ez a körülmény az ítélethozatal idejére merült fel.
- [25] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság azon érvelésével, hogy a középértéknél alacsonyabb tartamban kell megállapítani szabadságvesztés tartamát, az ítélet tábla egyetértett, ahogy azzal is, hogy lehetséges és egyben szükséges is az enyhítő szakasz alkalmazása, azaz nem az 5 év, hanem a 2 év szabadságvesztés törvényi minimumából kell kiindulni a szabadságvesztés tartamának megállapításakor.
- Az ítélet tábla megállapította ugyanakkor, hogy a törvényszék által kiszabott 2 év törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés büntetés annak végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésével - melyet az elsőfokú bíróság ugyanazon okokra hivatkozva alkalmazott, mint az enyhítő szakasz alkalmazását - eltúlzottan enyhe joghátrány.
- A 3 év szabadságvesztés büntetés - mely egy évvel haladja meg az enyhítő szakasszal kiszabható törvényi minimumot - az elsőfokon alkalmazott pénzbüntetés és foglalkozástól eltiltás - melynek súlyosítására az ítélet tábla okot nem talált - súlyosítása nélkül arányos és szükséges büntetés, mely alkalmas a büntetési célok megvalósítására és egyidejűleg nem megtorló jellegű. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését ilyen tartamú szabadságvesztés mellett az anyagi jogi szabályok nem teszik lehetővé.
- [26] Mivel a vádlottat a bíróság szándékos bűncselekmény elkövetése miatt ítélte végrehajtandó szabadságvesztésre és a vádlott az általa elkövetett bűncselekmények jellege és társadalomra veszélyessége miatt méltatlan arra, hogy azok gyakorlásában részt vegyen, az ítélet tábla a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján a közügyek gyakorlásától a Btk. 62. § (1) bekezdésben írt keretek között eltiltotta.
- [27] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.
- [28] Az ítélet jogi indokolása is túlnyomórészt helyes, azt annyiban kell kiegészíteni, hogy a 2012. évi LXVIII. tv. 2. §-a alapján 2012. január 1. napjától az 1978. évi IV. tv. 310. §-a is törvényi egységgként szabályozza valamennyi, a költségvetést károsító bűncselekményt.
- [29] Mindezek alapján a Győri Ítélet tábla a Győri Törvényszék 2019. október 21. kihirdetett B.7448/2016/86. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az alkalmazandó joghátrány tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy az ítélet bevezető részéből egy tárgyalási nap megjelölését mellőzte és rögzítette a vádlott új lakcímét igazoló hatósági igazolványának számát.

Győr, 2020. január 15.

Dr. Széplaki László sk.

a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.

előadó bíró

Dr. Csák Csilla sk.

bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatással a Győri Törvényszék B.448/2016/86. számú ítélete a mai napon jogerős.

Győr, 2020. január 15.

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke